

[Svend Auken]

hverken over for dem med en gennemsnitsløn, dem med de lidt højere lønninger eller dem med lave lønninger på arbejdsmarkedet. Det er også en underminering af den efterlønsordning, som i hvert fald jeg mener har været noget af det mest positive, vi har gennemført i arbejdsmarkedspolitikken i de senere år.

Vort forslag går ud på en 10 pct.s regulering 1. januar 1987 og på normal måde en forhøjelse af kontingentet for arbejdsgivere og lønmodtagere. Her er reglen jo sådan, at det altid er satsen pr. 1. oktober, der slår igennem på kontingentet pr. 1. januar. Da vi nu gennemfører en forhøjelse, må det også være rimeligt, at denne forhøjelse slår igennem på kontingentsatserne. Som mit partis ordfører allerede har understreget, er virkningen heraf, at nok bliver medlemskontingentet sat i vejret, og nok bliver arbejdsgiverbidraget sat i vejret, men til gengæld får vi også en forbedring af ordningen. Det er ikke sådan, som når skiftende borgerlige arbejdsministre har haft fat i kontingentforhøjelser, hvor man har betalt mere for at få mindre. Her er der sammenhæng mellem ydelsernes forbedring og betalingen af kontingent.

Desværre må vi konstatere på dette punkt, at det ikke var muligt af skaffe et flerta! for en opretning i forhold til disse grupper. Folketinget skubber et alvorligt menneskeligt problem foran sig, og da det omfatter så mange mennesker, bliver den snebold, der hedder opretning, på dette punkt større og større. Det er jo også det problem, vi står over for. Man siger, at 3 mia. kr., som dette forslag direkte koster brutto på arbejdsministeriets område, er et stort beløb, selv om det kun er en 10 pct.s regulering. Jamen det er jo ikke, fordi det er overbud; tværtimod er der kun tale om halv regulering i forhold til den forringelse, der har fundet sted. Det er, fordi det omfatter så mange mennesker, og jo længetid man venter, jo vanskeligere bliver dette problem at klare.

Jeg har forstået – men jeg vil gerne korrigeres af arbejdsministeren, som jeg har set har begæret ordet – at regeringens overvejelser går ud på at lave en ordning, hvorefter man ophæver samtlige reguleringsbestemmelser i arbejdsløshedsloven – i dag er de jo kun suspenderet – og erstatter dem med en regel, der siger, at man i forbindelse med finansloven skal fastlægge satserne én gang om året.

Hvis det ikke er rigtigt forstået, vil jeg gerne høre, om arbejdsministeren har andre oplysninger at give.

Virkningen af dette forslag er imidlertid, at så er de arbejdsløse ikke garanteret nogen form for regulering. Så vidt jeg har forstået, er der ikke anført noget om kriterierne for denne regulering; den skal efter arbejdsministerens foreløbige overvejelser kun gå ud på, at der skal ske en fastsættelse i forbindelse med finansloven. Jeg havde nær sagt, at det behøvede vi ikke at skrive i nogen lov, for selvfølgelig står det altid Folketinget frit for i forbindelse med finansloven at fastsætte satser i arbejdsløshedsforsikringen, men der er ingen garanti for, at der bliver parallelitet med hensyn til dagpengesatsernes udvikling og så eksempelvis årslønsudviklingen på arbejdsmarkedet, og der er slet ikke noget, der minder om det, hr. Estrup dog kunne svinge sig op til at tale om i dag, nemlig en realgaranti for ydelsernes værdi.

Dette er selvfølgelig også baggrunden for, at der i det finanslovsforslag for 1987, vi behandler i Folketinget i øjeblikket, ikke er afsat én krone til regulering af dagpenge og efterlønsatser – ikke én krone. Efter regeringens opfattelse var det tilstrækkeligt med 2 pct.s regulering i april 1986. Det skulle for de mennesker, der i forvejen var dårligt stillet, dække alle merudgifter i resten af 1986 og i hele 1987.

Hvis denne beskrivelse af regeringens foreløbige overvejelser er mangelfuld, mener jeg, at arbejdsministeren har en glimrende adgang til at få tingene bragt på plads. Hvis der er tale om, at der er penge til stede, at man vil garantere, at der nu fremover vil ske en realsikring af arbejdsløshedsdagpenge og efterlønsatser i forhold til årslønsudviklingen osv., så lad os høre det, men indtil videre må jeg sige, at de forlydender, jeg har kendskab til, går i en helt, helt anden og desværre mere negativ retning.

Vi vil naturligvis fra Socialdemokratiets side inden for de snævre rammer, som samfundsøkonomien sætter, og som desværre bliver snævrere og snævrere, jo mere vi misbruger det økonomiske opsving, der burde have givet os en chance for at få orden på vores økonomi, kæmpe for, at de arbejdsløse og efterlønsmodtagerne igen får en anstændig behandling i forhold til andre grupper i vort samfund.